

ת"פ 2271/05/12 - רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור מרכז ותיקים מיוחדים נגד מראד ערמין

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 2271-05-12 רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור מרכז ותיקים מיוחדים נ' ערמין
בפני כבוד השופט ירון מינטקביץ

בעניין: רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור מרכז
ותיקים מיוחדים ע"י עו"ד מירי בנהרדית

המאשימה

נגד

מראד ערמין ע"י עו"ד יוסף סמארה וג'ריס
דחדולי

הנאשם

הכרעת דין

רקע ויריעת המחלוקת

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו הוצאת 35 חשבוניות אותן לא היה רשאי להוציא, שימוש במרמה ותחבולה על מנת להתחמק ממס וקיזוז תשומות תוך שימוש ב- 23 חשבוניות פיקטיביות.

על פי עובדות האישום הראשון, הנאשם הציג את עצמו בשנים 2006-2007 כמנהלה של חברת מורדקו השקעות - ניהול, עבודות בנין וכ"א בע"מ (להלן: **מורדקו** או **החברה**) והוציא לעוסקים שונים 35 חשבוניות של החברה, אותן לא היה רשאי להוציא, וזאת על מנת להתחמק מתשלום מס. החשבוניות הוצאו לארבע חברות: ש. לירז חברה לבנין בע"מ (להלן: **לירז**), דומסטרוי חברה קבלנית לעבודות פיתוח בע"מ (להלן: **חברת דומסטרוי**), טכנובית עבודות בניה ופיתוח בע"מ (להלן: **טכנובית**) ו.ד. בן אבו בניה ופיתוח בע"מ (להלן: **בן אבו**). הסכום הכולל של החשבוניות אותן הוציא הנאשם הוא 3,386,199 ש"ח וסכום המס הגלום בהן הוא 454,412 ש"ח.

על פי עובדות האישום השני, בתקופה הרלוונטית קיזז הנאשם בדו"חות החברה 23 חשבוניות פיקטיביות, אשר אינן משקפות כל עסקאות אמת עם העוסקים אשר נחזו להוציא את החשבוניות, וזאת על מנת להתחמק מתשלום מס. החברה קיזזה 23 חשבוניות של שלוש חברות: גמא הנדסה בניה ושירותי רכב בע"מ (להלן: **גמא**), יוריטל בע"מ (להלן: **יוריטל**) ומוצרי השלושה עבודות בניה ומתכת בע"מ (להלן: **מוצרי השלושה**). סכומן הכולל של החשבוניות אותן קיזז הנאשם שלא כדין הוא 4,226,176 ש"ח וסכום המס אשר קוזז שלא כדין הוא 549,392 ש"ח.

ב"כ המאשימה הבהירה, בתשובה לשאלת בית המשפט, כי לשיטתה חברת מורדקו כלל לא ביצעה פעילות ממשית, אלא רק פעילות פלילית, של מכירת חשבוניות פיקטיביות וקיזוז הוצאות באמצעות חשבוניות פיקטיביות אחרות. לדבריה,

החברות אשר קיבלו את החשבוניות של החברה הוטעו על ידי הנאשם לחשוב כאילו הוא פועל בשם החברה (ע' 9 לפרוטוקול ישיבת יום 9.1.14).

הנאשם הודה בכך שהחברה אכן הוציאה חשבוניות כמפורט בכתב האישום ולא חלק על כך שהחברה קיזזה חשבוניות פיקטיביות כפי שפורט באישום השני, מבלי שבוצעה נגדן כל עבודה, אלא בלשון רפה. טענתו של הנאשם היתה, כי הוא היה כל העת עובד שכיר זוטר בחברה, והשתכר סכום חודשי זעום, של כ- 5,000 ש"ח, מבלי שהיה לו כל קשר להוצאת החשבוניות או לקבלתן. לגרסתו של הנאשם, אדם בשם אברהמים אבו רמילה הוא שניהל את החברה ושלט בה, והנאשם פעל כל העת תחת הוראותיו ומרותו של אותו אבו רמילה, מבלי שהיה מודע לעבירות אותן עבר אבו רמילה ועל כן אינו נושא באחריות כלשהי למעשים המפורטים בכתב האישום.

ראיות הצדדים

כאמור, המחלוקת העובדתית בין הצדדים התמקדה בשאלה האם הנאשם היה מנהל בחברת מורדקו או רק עובד זוטר. להלן אסקור את הראיות הדרושות להכרעה בשאלה מה היה תפקידו של הנאשם בחברת מורדקו ואת המסקנות העובדתיות העולות מהן. כן אתייחס לראיות המלמדות על כך שהחשבוניות מושא האישום השני אותן קיזזה החברה הן פיקטיביות.

ת/1, מסמכי רשם החברות:

חברת מורדקו הוקמה ביום 12.1.05 ונרשמה בשם לחיים 7-40 בע"מ. בעל המניות הראשון היה מר פאבל סוורדין. ביום 30.11.05 הועברו מניותיו של סוורדין לאברהמים אבו רמילה, ת.ז. 066184011, הוא עד תביעה מס' 16.

ביום 24.4.06 התקבלה במשרדי רשם החברות החלטת האספה הכללית של החברה מיום 11.4.16 לשנות את שמה למורדקו השקעות - ניהול, עבודות בנין וכ"א בע"מ ושם החברה שונה.

ת/4, מסמכים שנתפסו מידי חברת טכנובית:

בין היתר, נתפס מסמך החלטת האספה הכללית של החברה מיום 15.8.06, בה נקבע כי הנאשם ישמש מנהל צוות בחברה ומוסמך לבצע בשמה מספר פעולות, ובהן הוצאת חשבוניות מס וקבלת תשלומים וכן ניהול מו"מ. (המסמך הוגש גם על ידי הנאשם וסומן נ/1).

עדות אלי לחמני (ע' 33-34 לפרוטוקול ישיבת יום 19.6.14) והודעתו ת/37:

העד הוא רואה חשבון אשר טיפל בחברת מורדקו כאשר היתה בבעלותו של פבל סוורדין ונקראה לחיים 7-40 בע"מ. באותה עת החברה הפעילה מסעדה באשדוד, אך סוורדין נעלם והיה חייב לעד כסף. בשלב מסוים התקשר אל העד עו"ד מנתניה וביקש להסדיר את החוב. העד הגיש את דו"ח שנת 2005, אבל התברר לו שהיתה פעילות בשנת 2006 שלא קיבל לגביה פרטים מספקים ולכן לא הגיש דו"ח.

העד לא זיהה את הנאשם באולם בית המשפט ולא זכר מי הגיע אליו ומטעם מי נשלח.

ת/49: אישור של אדם בשם מוראד מחברת לחיים 7-40 אשר ניתן לחברת א.ל.ס. שבבעלות העד לחמני, לפיו אדם

בשם מוראד קיבל ביום 23.11.07 את כל החומר של החברה לשנת 2006. על המסמך כתוב למעלה משמאל מס' הטלפון הנייד של הנאשם, 052-4429555 וכן מספר טלפון נוסף, 052-5279895.

עדות רולא סבאח, (ע' 36-39 לפרוטוקול ישיבת יום 19.6.14) והודעותיה ת/38 ות/39

בהודעה ת/38 מסרה העדה, כי שימשה רואת החשבון של החברה מאז פברואר 2007, עת פנה אליה אדם אשר הזדהה באמצעות תעודת זהות כאברהם אבו רמילה וביקש ממנה לייצג את החברה. אבו רמילה נעלם בשלב מסוים ונותר חייב לה כ- 5,000 ש"ח. צילום תעודת הזהות אשר הוצגה לעדה צורף להודעתה. התעודה המצולמת כוללת את פרטיו של אברהם אבו רמילה, עד תביעה מס' 16, אך מופיעה בה תמונתו של אדם אחר. אתיחס לתעודה זו בהמשך.

כשנודע לאברהם אבו רמילה שמע"מ מבקשים את הספרים הוא ביקש ממנה לא להעביר אותם. לא ברור מן ההודעה באיזה אופן היה הקשר בין העדה לאותו אבו רמילה והצדדים לא בררו את הענין במהלך שמיעת העדות.

במהלך גביית ההודעה ת/39, העדה זיהתה את הנאשם במסדר זיהוי כמי שהביא לה חומר של החברה. במסדר זיהוי תמונות נוסף זיהתה העדה את אחיו של הנאשם, איאד ערמין, כמי שהביא לה חומר של החברה, אך סייגה את הזיהוי בכך שאינה משוכנעת בו.

העדה ערכה את המסמך ת/29, תרשומת אשר מתעדת "שיחה עם המנהל מוראד", אשר אמר לה שפנקס חשבוניות מסוים הלך לאיבוד וכי הגיש תלונה במשטרה בענין.

העדה קיבלה מהנאשם את ת/40, אישור ניכוי מס במקור של חברת גמא, עליו נכתב בכתב יד "נדרש ממר מוראד גם כן הסכם עבודה". בעדותה לפני אישרה העדה שהיא מזהה את כתב ידה בתרשומת זו, מלבד האותיות "א" ו-"ד" בשם "מוראד", אשר לדעתה אינן בכתב ידה.

לדברי העדה, מלבד הנאשם היו לחברה עוד מספר עובדים אשר היא הוציאה להם תלושי שכר.

העדה אמרה שהגישה לרשויות את דו"ח שנת 2006 של חברת מורדקו, אך לדבריה הכל נמחק מהמחשב "בגלל וירוס" ואין לה גיבויים.

הרושם הכללי אשר התקבל מהעדות בבית המשפט הוא, כי העדה עשתה מאמץ מכוון לערפל את תוכן דבריה ולשחוק את האמור בהודעות אשר נגבו ממנה:

דבריה של העדה, כי היא מזהה את כתב ידה במשפט שנרשם על המסמך ת/40, מלבד שתי אותיות במילה "מוראד" - שמו של הנאשם - נשמעים תמוהים, שלא לומר יותר מכך.

דבריה של העדה, כי "וירוס מחשב" מחק את החומר הנוגע לחברת מורדקו, מעלים סימני שאלה.

העדה פנתה אל מחוזות חוסר הזכרון לכל אורך עדותה. גם ביחס לכך שמדובר בארועים שקרו לפני כשבע שנים, ניתן היה לצפות שתזכור יותר פרטים.

לאור זאת ראיתי לתת משקל משמעותי יותר לאמרות החוץ של העדה מאשר לעדותה לפני. בעיקר ראיתי לתת משקל

למסמכים אותם ערכה העדה, אשר נתפסו על ידי החוקרים. מסמכים אלו נערכו על ידי העדה בשעת מעשה, תוך כדי עבודתה, ונראה כי הם משקפים את הבנתה האוטנטית של העדה ביחס לתפקידו של הנאשם בחברה באופן מדויק יותר מאשר עדותה לפני. מאמרות החוץ של העדה, ובעיקר מהמסמכים ת/29 ות/40, עולה כי היא ראתה בנאשם מנהל בחברת מורדקו וככתובת לפניות בעניינים החשבונאיים ובירורים שונים.

עדות אלכסנדר דרש (ע' 21-17 לפרוטוקול ישיבת יום 9.1.14):

העד הוא מנכ"ל ובעלים של חברת טכנובית. חברת מורדקו ביצעה עבורו עבודות בניה. לדברי העד, הנאשם ניהל עימו מו"מ בשם חברת מורדקו והציג את עצמו כאחד הבעלים של החברה. הנאשם חתם על חוזה העבודה ת/4 וגם נתן לעד את החשבוניות של החברה. העד אינו מכיר את אבראהים אבו רמילה ולא שמע את שמו.

העד דרש עשה רושם מהימן. ניכר היה בו כי עשה מאמץ לתאר את הארועים כפי שהתרחשו ואין לו כל עניין אישי בתוצאת ההליכים. לפיכך עדותו של דרש נאמנה עלי ואני קובע כי הארועים התרחשו כפי שתיאר אותם.

עדות ראובן בן שמש (ע' 26-22 לפרוטוקול ישיבת יום 9.1.14):

העד הוא בעליה של חברת לירז. חברת מורדקו ביצעה עבודות בעבורו בהר חומה ומודיעין. לדברי העד הנאשם הוא שניהל את המו"מ בשם מורדקו וחתם בשמה על הסכם העבודה. הנאשם הוא שכתב את החשבוניות בשם מורדקו ונתן אותן לעד. הנאשם הוא שנתן לעד את מסמכי ההתאגדות של החברה.

העד עומת בחקירה הנגדית עם הטענה שהנאשם לא כתב את החשבוניות ועמד על דבריו, כי הנאשם הוא שכתב אותן.

העד בן שמש עשה רושם מהימן. ניכר היה בו כי עשה מאמץ לתאר את הארועים כפי שהתרחשו, לא נמצאו בעדותו סתירות או תמיהות ודבריו לא נסתרו בחקירתו הנגדית. לפיכך עדות זו נאמנה עלי ואני קובע כי הארועים התרחשו כפי שתיאר אותם העד.

ת/23, עימות בן הנאשם לראובן בן שמש

הנאשם זיהה את בן שמש כבעליה של חברת לירז.

בן שמש זיהה את הנאשם כמי שניהל עימו מו"מ בשם חברת מורדקו, נתן לו את החשבוניות ואף כתב אותן בנוכחותו.

הנאשם אישר במהלך העימות כי הוא חתם על החוזה מול חברת לירז וכתב את החשבוניות, אבל טען שאבראהים אבו רמילה "שלח מישהו שסגר את העבודה מול חברת ש. לירז". בן שמש עמד על כך שהנאשם הוא אשר "סגר את העבודה" וגם ביצע אותה.

ת/32, צ'קים ששילמה חברת לירז לחברת מורדקו:

על רוב הצ'קים כתוב מאחור מס' הטלפון הנייד שמסר הנאשם בת/16 ות/18: 052-4429555 וכן חותמות של חלפני כספים. בהודעתו ת/17 הנאשם אישר כי קיבל את הצ'קים הללו.

על צ'קים אחרים כתוב מאחור 2423385. בהודעה ת/17 אמר הנאשם שזה מס' הטלפון של אבראהים אבו רמילה

בבית לחם.

עדות סרגיי קודריאשוב (ע' 43-40 לפרוטוקול ישיבת יום 19.6.14):

העד שימש מנהל בחברת דומסטרוי בתקופה הרלוונטית. על פי עדותו, חברת מורדקו ביצעה בעבור חברת דומסטרוי עבודות באתר בניה במודיעין. העד אמר כי הנאשם היה באתר והיה אחראי על הפועלים. כמו כן הנאשם הוא זה שנתן לו את החשבוניות של חברת מורדקו.

על פי ת/31, מכתב ששלח העד לחוקר אלי אמון ביום 16.6.08, הנאשם הוא זה שחתם על חוזה העבודה שבין מורדקו לדומסטרוי, קיבל תשלום ונתן חשבוניות מס. גם בעדותו לפני אמר העד כי הנאשם הוא שחתם על ההסכם.

בחקירתו הנגדית אישר העד, כי בעת מתן העדות, כשמונה שנים לאחר הארועים, אינו זוכר בדיוק האם הנאשם חתם על החוזה, אך עמד על כך שהנאשם הגיע עם אדם נוסף, ניהל עימו מו"מ והיה באתר הבניה.

מעדות זו ומהמסמך ת/31 עולה באופן ברור כי הנאשם ניהל מו"מ בשם חברת מורדקו, חתם על חוזה העבודה מול חברת דומסטרוי, קיבל כסף ונתן חשבוניות.

העד קודריאשוב עשה רושם מהימן. ניכר היה בו, כי למרות חלוף הזמן עשה מאמץ לתאר את הארועים כפי שהתרחשו ואין לו כל עניין אישי בתוצאת ההליכים. כמו כן דבריו לא נסתרו בחקירתו הנגדית. לפיכך העדות נאמנה עלי ואני קובע כי הארועים התרחשו כפי שתיאר אותם העד.

עדות עאסם בשיתי (ע' 45-43 לפרוטוקול ישיבת יום 19.6.14) ות/41, הודעתו מיום 20.5.08:

העד לא עבד מספר שנים קודם לשנת 2008. בפברואר 2007 קנה את חברת גמא ב-1,000 ש"ח. החברה לא היתה פעילה כאשר היתה בבעלותו של העד. העד לא הוציא אף אחת מהחשבוניות שנחזות להיות על שם גמא. העד שמע שמפיצים חשבוניות של חברת גמא, אבל לא יודע פרטים.

בעדותו של העד בדיון לפני עלה, כי ישנה חברה נוספת, בשם "דגל לבן", אשר נרשמה על שמו של העד, ואשר חשבוניות פיקטיביות שלה הופצו.

עדות עלי פרא (ע' 49-45 לפרוטוקול ישיבת יום 19.6.14) והודעותיו ת/42, ת/43 ות/44:

ממכלול הודעותיו של העד עולה, כי חברת יוריטל היתה שייכת לאחיו, אמין פרא, ורק שניהם היו בעלי זכות חתימה בחברה. החברה לא ביצעה עבודות מול מורדקו ולא הוציאה לה חשבוניות. החשבוניות שהוצאו מחברת יוריטל לחברת מורדקו הן בפורמט שונה מן מהחשבוניות הכשרות של יוריטל והן מזויפות.

מחקירתו הנגדית של העד עלה, כי היו בבעלותו עוד מספר חברות וכי ריצה עונש מאסר בגין הפצת חשבוניות מס פיקטיביות. עוד עלה, כי לאיחו של העד לא היה כל תפקיד בחברה, מלבד רישומו.

העד לא ידע לומר דבר בעל תוכן ממשי לגבי לקוחות או ספקים שהיו לו.

מוחמד אבו סאן (ע' 64-59 לפרוטוקול ישיבת יום 4.6.15):

עמוד 5

העד הוא הבעלים הרשום של חברת מוצרי השלושה. מהעדות עולה כי העד אינו יודע דבר אודות פעילותה של החברה וכי החברה לא ביצעה כל פעילות עסקית מול חברת מורדקו. לדבריו שני תושבי שטחים, עיזת ופריד, החתימו אותו על מסמכים מבלי שידע דבר.

עוד עלה, כי העד היה בעליהן הרשום של עוד 3-4 חברות, נחקר בעניין פעמים רבות ברשות המסים ואף ריצה עונש מאסר, ככל הנראה בקשר לכך.

העד שלל כל הכירות עם הנאשם או עם חברת מורדקו.

אברהים אבו רמילה (ע' 53-57 לפרוטוקול ישיבת יום 4.12.14):

מעדותו של אבו רמילה עלה, כי הוא עובד בעבודות לא מקצועיות (ניקיון, שטיפת רכב וכדומה). לדבריו פגש בנאשם פעם אחת, וזה הציע לו עבודה כנהג וצילם את תעודת הזהות שלו, אך באותה העת הוא הועסק במקום אחר ולכן לא עבד עם הנאשם.

העד עבד תקופה מסוימת עם איאד ערמין, אחיו של הנאשם, כעוזר חשמלאי בבית חולים.

העד שלל קשר לחברת מורדקו וכן לכל יתר החברות האחרות הנוגעות לכתב האישום.

העד עשה רושם של אדם לא מתוחכם ובסיסי. ברור, כי לא ניתן לקשור בינו ובין הפעילות בחברת מורדקו. המסקנה העולה מעדותו היא, כי אין לו כל קשר לחברת מורדקו, וכי נעשה שימוש בפרטיו האישיים ללא ידיעתו, או תוך ניצול חולשתו וחוסר הבנתו.

הנאשם (ע' 65-78 לפרוטוקול ישיבת יום 4.6.15 והודעותיו ת16, ת17 ות18)

בהודעתו הראשונה, ת16, מיום 17.2.08, מסר הנאשם, כי עבד אצל אדם בשם אברהים אבו רמילה, אשר אינו יודע עליו דבר.

בהודעתו ת17, מיום 5.1.09, מסר הנאשם כי שימש עוזר חשמלאי והיה אחראי על קבוצה קטנה של עובדים. עוד אמר, כי במסגרת עבודתו העביר לרואת החשבון רולא סבאח מעטפות שונות, מבלי שידע מה יש בהן. הנאשם הכחיש בהודעתו כי חתם על מסמכים, לרבות חוזים וחשבוניות, אך אישר שפרט מספר פעמים צ'קים של החברה אצל חלפנים. כמו כן הנאשם הודה שחתם על הסכמי העבודה עם חברת לירז.

הנאשם אישר שקיבל מחברת לירז צ'קים וכתב עליהם מאחור את מס' הטלפון שלו: 052-4429559 (נראה כי מדובר בטעות, שכן מס' הטלפון של הנאשם הוא 052-4429555. מספר זה מופיע בהודעותיו של הנאשם וכן בצ'קים רבים של חברת לירז ועל המוצג ת49).

הנאשם שלל כל הכרות או קשר עם חברת דומסטרוי.

הנאשם אישר, שנסע עם אברהים אבו רמילה לעו"ד בכפר סבא ושם קיבל יפוי כח מהחברה נ/1 להוציא חשבוניות.

בהודעה ת/18 אמר הנאשם כי אינו יודע מהם שמותיהם של הפועלים שעבדו איתו בחברה.

בעדותו לפני טען הנאשם כי עבד אצל אברהמים אבו רמילה, אך לא אותו אדם שהעיד בבית המשפט אלא אדם אחר בשם זה, אשר תמונתו מופיעה בתעודת הזהות אשר צילומה צורף להודעתו ת/16 (זו תעודת הזהות המזויפת אשר מופיעים בה פרטיו של אברהמים אבו רמילה ותמונה שונה).

הנאשם הכחיש במהלך עדותו כי חתם על חשבוניות או על מסמך כלשהו מטעם חברת מורדקו (ואתייחס לענין זה בהמשך).

הנאשם אמר כי לכל היותר פרט שני צ'קים של החברה, על מנת לשלם משכורות לפועלים בחג.

הנאשם אמר, כי לקח מרולא סבאח תלושי משכורת של הפועלים ונתן לה מעטפה סגורה.

הנאשם אמר שלא ידע ששמה של החברה בה עבד הוא מורדקו, ולא היה לו כל הסבר לדמיון שבין שמה של החברה לשמו הפרטי.

הנאשם שלל קשר למסמך ת/49 (אישור לרו"ח לחמני כי מוראד קיבל ממנו את מסמכי הנהלת החשבונות של החברה לשנת 2006) וטען שמספר הטלפון אשר רשום שם, 052-4429555, אינו שלו (ואזכיר - זהו המספר המופיע בהודעותיו השונות של הנאשם).

הנאשם טען שאינו זוכר שאמר לרולא סבאח שפנקסי חשבוניות אבדו (ת/29) ולא ידע להסביר למה ביקשה ממנו הסכמי עבודה מול חברת גמא (ת/40).

הנאשם הכחיש את עדותו של ראובן בן שמש, כי ניהל עימו מו"מ וסיכם עימו את מחיר העבודות וכן הכחיש את דבריו, כי כתב בעצמו את החשבוניות. לדבריו היה רושם את היקף העבודה בערבית ואז פונה לאברהמים על מנת שזה יעשה את החישוב ויכין את החשבונית.

בחקירתו החוזרת אישר הנאשם כי קיבל מרו"ח לחמני תיק של החברה, והעביר אותו לאברהמים וכן אישר שחתם על הסכמים, אך אמר שהדבר היה לבקשתו של אברהמים.

ניתוח עדות הנאשם

בעדות הנאשם נמצאו סתירות וחוסר הגיון והיא עשתה רושם רחוק מאוד מלשכנע:

הנאשם שינה את גרסתו מספר פעמים בשאלה האם חתם על מסמכים בשמה של חברת מורדקו: בתחילת העימות עם העד בן שמש (ת/23) הכחיש כי חתם על הסכמי העבודה עם חברת לירז. בסופו של העימות אישר שחתם על ההסכמים, וכך גם בהודעתו ת/17, ע' 3, ש' 25-32). בעדותו לפני תחילה הכחיש הנאשם שחתם על הסכמים (ע' 76) ולאחר מכן, בתשובה לשאלה מדריכה של בא כוחו בחקירה חוזרת, שוב הודה בכך שחתם על ההסכמים (ע' 78, ש' 17-20). לאור חשיבותה של הנקודה, יש משמעות רבה לסתירות הרבות בעדותו של הנאשם ביחס אליה.

בעדותו הראשית, ביקש הנאשם לשחוק את משקלן של אמרות החוץ שלו, וטען שמבין עברית באופן חלקי. החוקר אלי ארון העיד, כי הנאשם מבין עברית היטב וכי הבין את תוכן החקירות. עדותו של החוקר נאמנה עלי, מה גם שהודעות

הנאשם הוגשו ללא הסתייגות והעד כלל לא עומת בחקירתו הנגדית עם הטענה שהנאשם אינו דובר עברית. אוסיף על כך, כי ניסוח השאלות בענין זה בחקירתו הראשית של הנאשם, יותר מאשר רימז מהי התשובה הנכונה.

הנאשם העיד כי כתב על ההודעה ת/18 שאינו יודע לקרוא עברית, אך על ההודעה נכתב בערבית, כי אינו יודע לקרוא ערבית, ולא עברית.

בהודעתו ת/16 טען הנאשם שאינו מכיר עובדים של החברה. בעדותו (ע' 68, ש' 27) מסר שמות של מספר עובדים.

כל אימת שנשאל הנאשם על מסמכים של החברה, הקדים ואמר כי העביר "מעטפה סגורה" אותה קיבל מאבראהים, מבלי לדעת מה יש בה. הנאשם חזר על ענין זה מספר פעמים, ובעת שהעיד ניכר היה בו כי מדובר בתשובה אותה שיקן מראש על מנת להתמודד עם העדויות לפיהן חתם על הסכמי עבודה וחשבוניות של החברה והעביר חשבוניות לרואי החשבון.

גם לגבי יפוי הכח נ/1, סתר הנאשם את עצמו מספר פעמים. בהודעתו ת/17 אישר כי הוא חתום על יפוי הכח (ע' 7, ש' 25), בתחילת עדותו טען כי אינו זוכר האם חתם על המסמך (ע' 72-73) ובהמשך אישר כי חתם עליו.

הנאשם טען כי אינו יודע כלל לקרוא עברית, אך נתן למומחה מטעמו דוגמאות חתימה בעברית.

הנאשם לא הציג כל ראיה עצמאית לקיומו של אבראהים אבו רמילה, שהיה לטענתו מנהלה של החברה. קשה לקבל שלאחר שנתיים בהן עבד הנאשם עם אותו אדם, כפי שטען, אינו יכול להעיד אף אדם אשר ראה אותו, או כל מסמך עליו חתם. מדובר בחלל ראייתי משמעותי הפועל לחובת הנאשם. למאשימה יש קושי ממשי להוכיח העדר קשר אמיתי של אבו רמילה לחברה. מנגד, לו היה ממש בדברי הנאשם כי עבד תחת אבו רמילה שנתיים, נין היה לצפות שיוכל להציג ראיה כלשהי לקיומו.

מעבר לכך, נפלו סתירות ותמיהות נוספות בעדותו של הנאשם. לאור אלה, ולאור הרושם השלילי אשר הותיר עלי, לא ראיתי לתת כל משקל לעדותו לפני.

יחזקאל גרינברג שגב, מומחה השוואת כתבי יד (נ/3 וע' 88-80 לפרוטוקול ישיבת יום 8.9.15)

הנאשם הציג חוות דעת מומחה השוואת כתבי יד, אשר קבע כי הנאשם לא חתם על הסכמי העבודה עם חברת לירז. לא ראיתי לתת משקל לחוות הדעת:

מראש יאמר, כי הנאשם אישר בהודעתו ת/17, ע' 3 ש' 25-32 וכן בעימות עם העד בן שמש, ת/23, כי הוא חתם על הסכמי העבודה עם חברת לירז. ההודעה והעימות הוגשו בהסכמה, ללא כל הסתייגות. יתרה מכך, גם בעדותו לפני, אישר הנאשם כי חתם על הסכמי עבודה של חברת מורדקו ע' 78, ש' 17-19 לפרוטוקול ישיבת יום 4.6.15. קיים קושי ממשי, שלא לומר יותר מכך, בהצגת חוות דעת מומחה אשר נועדה לסתור עובדות אשר הנאשם עצמו מודה בהן.

אוסיף על כך, כי העד בן שמש אמר בעימות עם הנאשם (ת/23) וכן בעדותו לפני, כי הנאשם חתם על הסכמי העבודה עם חברת לירז. עדותו של בן שמש לא נסתרה ודבריו נאמנים עלי, מה גם שאין לו כל עניין שלא לומר אמת בנקודה זו.

מעבר לעובדה שחוות הדעת עומדת בסתירה לאמירות ברורות של הנאשם ולעדויות משכנעות של העד בן שמש, נפלו בה

מספר קשיים:

העד השווה את החתימות שעל הסכמי העבודה לדוגמאות חתימה אותן נתן לו הנאשם במיוחד לצורך עריכת חוות הדעת, ולא לחתימות אקראיות שחתם הנאשם שלא לצורך חוות הדעת. הדבר יוצר פתח למניפולציות - וגם בעין לא מקצועית ניתן לראות שחתימות הנאשם בדוגמאות שנתן למומחה מטעמו שונות מחתימותיו על גבי הודעתיו, לגביהן אין מחלוקת.

העד אישר שלא למד השוואת כתבי יד באופן מסודר אלא רכש את מומחיותו בדרך של לימוד עצמי.

המומחה השווה חתימות בעותקים מצולמים של הסכמי העבודה ולא מול חתימות מקוריות. הדבר מפחית מאוד את משקל ההשוואה. במיוחד הדברים אמורים לאור כך שהחתימות שנבדקו נמצאות מתחת חותמת של חברת מורדקו (או מעליה), באופן שחלק מהחתימה מוסתר על ידי החותמת. אומר בהקשר זה, כי אמירתו של העד בחקירתו החוזרת על ידי ב"כ הנאשם, שאין סיכוי שהיה משנה את חוות דעתו גם לו היה מקבל את ההסכמים המקוריים (ע' 87 לפרוטוקול), אינה בהכרח מלמדת על אמות מידה מקצועיות הולמות. ור' שם הערתי ביחס לאופן ניסוח השאלה על ידי ב"כ הנאשם.

בתיק המוצגים נמצאים חוזי עבודה נוספים בין חברת מורדקו לבין החברות דומסטרוי (ת/31) וטכנבית (ת/4) ונספחים 148-150 לת/17), עליהם על פי הראיות חתם הנאשם. חוות הדעת אינה מתייחסת לחתימות אלו - ועל פניו, קיים דמיון חזותי בין החתימות השונות. חוות הדעת גם לא התייחסה לחתימות הנאשם שעל החשבוניות השונות שבתיק, למרות שנמצאים המסמכים המקוריים.

החתימות על ההסכמים הן מהשנים 2006 ו- 2007. יש פער של מעל שמונה שנים בין ובין דוגמאות החתימה אליהן הושו.

העד אינו קורא ערבית, ולא ידע לומר האם החתימות אותן השווה הן בעברית או בערבית.

לאור כל אלה, לא ראיתי לתת משקל לחוות הדעת.

דין והכרעה

עלי להכריע בשלוש שאלות: הראשונה היא מה היה מעמדו של הנאשם בחברת מורדקו. השניה היא האם הנאשם הוציא חשבוניות של חברת מורדקו שלא כדין, אשר אינן משקפות עסקאות אמת. השלישית היא, האם הנאשם נושא באחריות פלילית לקיזוז חשבוניות פיקטיביות על ידי החברה.

אקדים המסקנה לניתוח ואומר, כי מהראיות עולה בבירור שהנאשם שימש כמנהל בחברה וכי הוא אחראי לשימוש שעשתה החברה בחשבוניות הפיקטיביות. עם זאת, מהראיות עולה כי החשבוניות מושא האישום הראשון משקפות עסקאות אמת שעשתה החברה והנאשם היה רשאי להוציאן, ולכל הפחות יש ספק בנקודה זו. מנגד, מהראיות עולה כי החשבוניות מושא האישום השני, אותן קיזזה חברת מורדקו בדיווחיה הן פיקטיביות, והנאשם נושא באחריות פלילית לשימוש בהן.

תפקידו של הנאשם במורדקו

מעדויותיהם של העדים בן שמש, קודריאשוב ודרש עלה באופן ברור, כי הנאשם ניהל עימם משא ומתן בשמה של חברת מורדקו, כרת עמם חוזים בשם החברה וחתם בשמה על הסכמי העבודה. הנאשם גם קיבל תשלומים בהיקף של מליוני ש"ח ונתן חשבוניות של החברה.

על פי עדותו של אלכסנדר דרש, הנאשם אף הציג את עצמו כאחד מבעלי החברה.

הנאשם פרט אצל חלפני כספים חלק ניכר מהתשלומים שהגיע לקופת החברה.

על פי המוצג נ/1 הנאשם הוסמך על ידי החברה לנהל מו"מ, לגבות תשלומים ולהוציא חשבוניות.

מהמסמכים שהוגשו באמצעות העדה רולא סבאח, ת/29 ות/40 עולה, כי היא ראתה בנאשם מנהל החברה וכתובת לפניו וברורים.

החברה נקראת מורדקו, ושמו הפרטי של הנאשם הוא מורד (הנאשם אישר ששם אחיו איאד וכי יש בבעלות אחיו חברה שנקראת איאדקו). קשה לקבל את ההנחה שהדמיון בשמות הוא מקרי. קשה עוד יותר לקבל את תשובתו של הנאשם, שלא ידע כלל מה שמה של החברה בה הועסק (ע' 68 לפרוטוקול ישיבת יום, 4.6.15, ש' 28).

העדויות היחידות לקיומו של הבעלים הרשום, אבראהים אבו רמילה, הן צילום תעודת זהות מזויפת ודבריה של רולא סבאח, אשר לא הותירו רושם משכנע. כל יתר העדים לא שמעו את שמו של אבו רמילה ולא ידעו לומר עליו דבר. גם הנאשם לא ידע לתת פרטים ברורים אודות אדם, אשר לפי עדותו עבד עימו כשנתיים.

מכלול הראיות המפורטות למעלה מלמד באופן חד משמעי כי הנאשם שימש, לכל הפחות, מנהל פעיל בחברה, אם לא מעבר לכך. לא ניתן ליישב את סמכויותיו הרחבות של הנאשם עם דבריו, כאילו שימש בתפקיד זוט, עוזר חשמלאי או ראש צוות עובדים. במיוחד הדברים נאמרים לאור כך שחברת מורדקו היא חברה לא גדולה, ואין בראיות אחיזה לקיומו של אף בעל תפקיד ניהולי ממש אחר, זולת הנאשם.

הנאשם לא הציע כל הסבר אחר לראיות, לא סתר את המסקנה העולה מהן ואף לא יצר בהן ספק. לפיכך אני קובע, כי הנאשם שימש מנהל פעיל בחברה.

הוצאת חשבוניות שלא כדין - אישום ראשון

מהראיות עלה, כי חברת מורדקו ביצעה עסקאות מול מקבלי החשבוניות, החברות לירז, דומסטרוי וטכנובית, כקבלנית משנה לביצוע עבודות באתרי שונים. עדי התביעה בן שמש, דרש וקודריאשוב העידו כי החברה ביצעה בעבור החברות הללו עבודות ממשיות באתרי שונים.

מחומר הראיות עולה, כי החברה ביצעה עבודות גם ללקוחות נוספים והוציאה להם חשבוניות. אין לפני עדויות של אותם לקוחות ואין טענה כי מדובר בחשבוניות פיקטיביות או כי החברה לא ביצעה את העבודות המפורטות בחשבוניות אלו.

עוד עולה, כי החברה העסיקה עובדים נוספים מלבד הנאשם.

לנאשם היה יפוי כח להוציא חשבוניות של החברה, המוצג ת/4 - נ/1. וגם ללא יפוי כח זה הנאשם היה רשאי להוציא חשבוניות כנגד תקבולים של החברה, מכח היותו מנהל פעיל בה.

עמוד 10

ככל שטענת המאשימה היא, כי הנאשם הוא שביצע את העבודות מול החברות לירז, דומסטרוי וטכנובית, וכי הוא הוציא את החשבוניות של החברה רק לצורך כיסוי חשבונאי, קיים חוסר בהירות בענין: לא ניתן לקבוע מן הראיות באופן חד משמעי האם הנאשם ביצע את העבודות או החברה, והאם בכלל יש הפרדה בין הנאשם לחברה. מן הראיות עולה שלכאורה החברה העסיקה עוד מספר עובדים וביצעה עבודות נוספות, ועובדה זו תומכת באפשרות שהחברה היא שבצעה את העבודות בפועל ולא הנאשם.

מכאן עולה שקיים ספק בשאלה האם החשבוניות מושא האישום הראשון הוצאו שלא כדין. אמנם הנאשם הכחיש כי הוציא את החשבוניות הללו, ולכאורה יש בכך כדי לחזק את טענת המאשימה, כי לא היה רשאי להוציא את החשבוניות. עם זאת, לא ראיתי כי שקרי הנאשם בנקודה זו ממלאים את החלל הראיתי ומשנים את המסקנה, כי החשבוניות משקפות עסקאות אמת.

באישום הראשון יוחסה לנאשם גם עבירה של מעשי מרמה ותחבולה במטרה להתחמק מתשלום מס. המאשימה לא התייחס לעבירה זו בסיכומיה ולא הבהירה מכח מה היא מיוחסת לנאשם. לכאורה ניתן היה לומר, כי העובדה שהנאשם נמנע באופן מכוון מלהרשם כמנהלה של החברה או בעליה נועדה להרחיקו מאחריות לתשלום המסים בהם חייבת החברה ועל כן מקימה עבירה זו. עם זאת, המאשימה לא טענה כך ולנאשם לא ניתנה אפשרות להתגונן מפני הטענה.

לפיכך מזכה את הנאשם מהמיוחס לו באישום הראשון.

קיצוז תשומות באמצעות חשבוניות פיקטיביות - אישום שני

מעדויותיהם של בעלי החברות גמא, יוריטל ומוצרי השלושה עולה, כי החשבוניות מושא האישום השני, אותן קיזזה חברת מורדקו, כולן מזויפות ולא הוצאו על ידיהם. גם הנאשם לא הציע כל הסבר כיצד הגיעו החשבוניות לספרי החברה ועל פי עדותו לא היו לחברת מורדקו כל קבלני משנה. מכאן עולה בבירור, כי מדובר בחשבוניות פיקטיביות, אשר אסור היה לחברת מורדקו לקיזז נגדן מס תשומות וכי החברה עברה עבירה של ניכוי תשומות באמצעות חשבוניות פיקטיביות.

מן הראיות עולה באופן חד משמעי, כי הנאשם שימש מנהל בחברה והיה מעורב באופן אישי בצד החשבונאי של פעילותה. הנאשם אף אישר, כי העביר חומר חשבונאי לרולא סבאח (אך טען שלא ידע מה החומר אותו העביר). מכאן קמה חזקה שבעובדה, שהנאשם אחראי גם לשימוש בחשבוניות הפיקטיביות. כפי שפרטתי למעלה, עדותו של הנאשם עשתה רושם רחוק מאוד מלשכנע ואינני נותן כל משקל לדבריו. לפיכך עדותו לא יצרה כל ספק בחזקה זו.

גם מעבר למעורבותו הישירה של הנאשם בצד החשבונאי של פעילותה של החברה, אשר הוכחה לפני בראיות ישירות, קמה בעניינו החזקה שבסעיף 119 לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975, אשר קובע כי:

נעברה עבירה לפי חוק זה או תקנות לפיו בידי חבר-בני-אדם, מואגד או בלתי מואגד, יהיה אשם גם כל מי שבעת ביצוע העבירה היה בו מנהל פעיל, מזכיר, נאמן, בא-כוח, שותף פעיל, חשב, מנהל חשבונות או כל פקיד אחראי אחר, זולת אם הוכיח שהעבירה נעברה שלא בידיעתו או שנקט כל האמצעים הנאותים כדי להבטיח קיום הוראות החוק.

(ר' לענין פרשנותו של הסעיף רע"פ 608/97, לקס נ' מדינת ישראל, פורסם במאגרים).

לפיכך, על הנאשם רובץ הנטל לשכנע שלא ידע על ביצוע העבירות - ומקל וחומר יאמר, שעדות שלא היה בה ליצור

ספק בודאי שאין בה כדי להרים נטל שכנוע.

לאור זאת, הוכח לפני כי הנאשם עבר את העבירות המיוחסות לו באישום השני.

סיכום

מזכה את הנאשם מהמיוחס לו באישום הראשון ומרשיע אותו ב- 23 עבירות של ניכוי תשומות תוך שימוש בחשבוניות פיקטיביות, כמפורט באישום השני.

ניתנה היום, ג' אדר ב' תשע"ו, 13 מרץ 2016, במעמד הצדדים